

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 2 października 2019 r.

DIH-4.709.7.2019.TN

DECYZJA DIH-IV-8/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), zwanej dalej „KPA”, art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668) art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach” Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania z dnia 25 stycznia 2019r. (w ten sposób datowanego), wniesionego przez Panią reprezentującą Jeronimo Martins Polska S.A., z siedzibą w Kostrzynie, od decyzji Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Opolu nr 54/2019 z dnia 11 czerwca 2019 r., wydanej w przedmiocie nałożenia na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. kary pieniężnej w wysokości 30 000 zł z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W dniu 1 lipca 2019 r. do Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Opolu, zwanego dalej „Opolskim WIIH” wpłynęło odwołanie datowane 25 stycznia 2019 r., które zostało wniesione przez Panią reprezentującą przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A, z siedzibą w Kostrzynie, od decyzji Opolskiego WIIH nr 54/2019 z dnia 11 czerwca 2019 r., wydanej w przedmiocie nałożenia na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. kary pieniężnej w wysokości 30 000 zł z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach.

Decyzja Opolskiego WIIH została doręczona stronie w dniu 14 czerwca 2019 r., natomiast odwołanie zostało nadane u operatora publicznego usług pocztowych w dniu 26 czerwca 2019 r. Pismem z dnia 8 lipca 2019 r. Opolski WIIH przekazał przedmiotowe odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem Urzędu”.

W zaskarżonej decyzji Opolski WIIH w wyniku ustaleń poczynionych w trakcie kontroli, wskazał na naruszenie prawa przez przedsiębiorcę.

Pismem z dnia 15 listopada 2018 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646 z późn. zm.), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, Opolski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Przedmiotowe pismo zostało doręczone stronie w dniu 19 listopada 2018 r.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniach 29-30 listopada 2018 r. i w dniach 3-4 grudnia 2018 r. przez inspektorów reprezentujących Opolskiego WIIH w sklepie „Biedronka”, mieszczącym się przy ul. Oleskiej 104 w Opolu należącym do Jeronimo Martins Polska S.A., sprawdzono przestrzeganie przepisów dotyczących uwidaczniania cen w tym ustawy o informowaniu o cenach, Rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług z dnia 9 grudnia 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen” oraz przeprowadzono kontrolę legalności prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z Prawem przedsiębiorców.

Zakres i przedmiot przeprowadzonej kontroli był zgodny z zakresem i przedmiotem kontroli wskazanym w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli nr NRU.502.2018 z dnia 29 listopada 2018 r. i odnosił się do kontroli przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen oraz kontroli legalności prowadzonej działalności gospodarczej.

W protokole kontroli (nr akt kontroli NRU.8361.502.2018) sporządzonego w dniu 3 grudnia 2018 r. i wręczonego przedsiębiorcy w dniu 4 grudnia 2018 r. wskazano, iż prowadzona działalność gospodarcza jest zgodna z zakresem objętym informacją z KRS. Ponadto wskazano, iż szczegółową kontrolą objęto 100 partii towarów stwierdzając, iż 12 partii wyrobów pochodzących z kontrolowanych partii oznakowanych było zgodnie z art. 4 ustawy o informowaniu o cenach. Ceny były uwidocznione w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów na danym towarze i w bliskości towaru, którego dotyczyły.

W przypadku pozostałych 88 partii w wyniku szczegółowej oceny w zakresie uwidaczniania cen podczas wykonywania czynności kontrolnych stwierdzono nieprawidłowości polegające na: niewidocznieniu cen i cen jednostkowych w przypadku 47 partii, niewidocznieniu cen jednostkowych w przypadku 5 partii, niewidocznieniu ceny w przypadku 36 partii. Powyższe stanowiło naruszenie art. 4 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 i § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen i tym samym naruszyło to interes konsumenta.

Opolski WIIH zawiadomieniem o wszczęciu postępowania administracyjnego z dnia 21 grudnia 2018 r. poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach za naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 w/w ustawy.

Opolski WIIH decyzją nr 11/2019 z dnia 21 stycznia 2019 r. nałożył na przedsiębiorcę na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach karę pieniężną w wysokości 30 000 zł z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach.

Od decyzji I instancji odwołanie złożył pełnomocnik strony pismem z dnia 31 stycznia 2019 r.

Prezes Urzędu decyzją nr DIH-III/4/2019 z dnia 24 kwietnia 2019 r. uchylił zaskarżoną decyzję i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia Opolskiemu WIIH. Podstawą zastosowania art. 138 § 1 pkt 2 KPA była okoliczność, iż zawiadomieniem o wszczęciu postępowania administracyjnego z dnia 21 grudnia 2018 r. Opolski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie

nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, natomiast decyzja Opolskiego WIIH nr 11/2019 z dnia 21 stycznia 2019 r. w swojej osnowie zawierała art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach. Powyższe oznacza, że organ I instancji nie przeprowadził postępowania wyjaśniającego odnośnie nałożenia kary na przedsiębiorcę na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach. Zarówno wszczęcie postępowania jak i wydana decyzja powinny odnosić się do tego samego zakresu prawa materialnego.

Opolski WIIH przeprowadził postępowanie administracyjne na skutek ponownego rozpatrzenia sprawy i zawiadomił przedsiębiorcę pismem z dnia 16 maja 2019 r. o wszczęciu postępowania wyjaśniającego odnośnie nałożenia kary na przedsiębiorcę na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach. Strona w piśmie z dnia 22 maja 2019 r. podniosła, że nieprawidłowości w zakresie uwidaczniania cen zostały usunięte niezwłocznie w dniu kontroli oraz wskazała, że braki cenowe wynikały z faktu przeprowadzania kontroli w dniu, w którym zaczęły obowiązywać nowe gazetki promocyjne i nowe ceny. Poprzednie ceny zostały usunięte z niektórych produktów i nie zdołano z wywieszeniem nowych cen obowiązujących na dzień kontroli.

Decyzją nr 54/2019 z dnia 11 czerwca 2019 r. Opolski WIIH nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. karę pieniężną w wysokości 30 000 zł z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach. Mając na uwadze zgromadzony w toku kontroli materiał dowodowy Opolski WIIH uznał, iż kontrolowany przedsiębiorca jest odpowiedzialny za niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 oraz § 4 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 oraz ust. 2 i ust. 3 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Ponadto Opolski WIIH w toku przeprowadzonego postępowania administracyjnego ustalił, iż Strona w okresie 12 miesięcy poprzedzających ujawnienie nieprawidłowości w niniejszej sprawie trzykrotnie nie wykonała obowiązków wynikających z art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, zatem łącznie z ustaleniami poczynionymi w przedmiotowej sprawie spełniona została przesłanka trzykrotności wskazana w art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach.

W toku postępowania administracyjnego Opolski WIIH ocenił stan faktyczny oraz zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. W celu ustalenia wysokości kary pieniężnej Opolski WIIH uwzględnił przesłanki z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach tj. stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Od decyzji Opolskiego WIIH z dnia 11 czerwca 2019 r. odwołanie wniosła Pani reprezentująca przedsiębiorcę.

W swoim odwołaniu od zaskarżonej decyzji pani pełnomocnik strony podniosła co następuje.

I. Zarzut naruszenia przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy - art. 7 w zw. z art. 77 w zw. z art. 80 KPA poprzez niewszzechstronne rozważenie zebranego materiału dowodowego poprzez:

- pominięcia okoliczności, iż strona niezwłocznie usunęła wszelkie nieprawidłowości oraz podjęła czynności mające na celu eliminację nieprawidłowości na przyszłość, co strona w wskazała w piśmie z dnia 4 stycznia 2019 r. oraz w piśmie z dnia 22 maja 2019 r.,
- niepodjęcia wszystkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, a także niezebrań w sposób wyczerpujący materiału dowodowego: dokonanie kontroli oznaczania cen produktów w sposób nierzetelny - tj. wytypowanie do kontroli produktów w sposób nielosowy, oparcie się

wyłącznie na niewielkiej części asortymentu oraz wyłącznie na produktach jednego typu;

- niewzięcie pod uwagę okoliczności, że strona prowadzi sieć sklepów;
- niewzięcie pod uwagę i nie odniesienie się do wyjaśnień i wniosków strony złożonych w toku postępowania administracyjnego;

II. Zarzut błędnych ustaleń stanu faktycznego

tj. uznania iż doszło do najwyższego stopnia naruszenia obowiązków informacyjnych wynikających z ustawy oraz uznania, że dotychczasowa działalność strony stanowi okoliczność zaostrzającą wymiar kary.

III. Zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez:

- uznanie, że doszło do wysokiego stopnia naruszenia obowiązków z w/w ustawy;
- niewłaściwą ocenę dotychczasowej działalności przedsiębiorcy poprzez pominięcie okoliczności, iż wszystkie naruszenia zostały usunięte oraz podjęto działania mające na celu poprawę poziomu przestrzegania przepisów ustawy;
- niewłaściwą ocenę dotychczasowej działalności przedsiębiorcy poprzez pominięcie okoliczności, iż wszystkie 2 uprzednie kary nałożone na stronę w ciągu 12 miesięcy wstecz dotyczyły innych sklepów, jak również poprzez pominięcie okoliczności, iż strona prowadzi sieć kilku tysięcy sklepów, zatem brak 88 cen na towarach Spożywczych oraz brak 4 cen na towarach przemysłowych oraz towarach nie może być uznany za najwyższy stopień naruszenia obowiązków, gdyż należy brać pod uwagę skalę działalności przedsiębiorcy, w tym liczbę sklepów oraz ilość asortymentu.

IV. Wnioski Strony.

Strona w swoim odwołaniu wniosła o:

- uchylenie decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy w ten sposób, że odstępuje się od wymierzenia kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązków z art. 4 ust. 1 ustawy, ewentualnie o :
- uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez orzeczenie kary w niższej wysokości, ewentualnie o :
- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie do ponownego rozpatrzenia Opolskiemu WIIH.

Prezes Urzędu zważył co następuje:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym ich wszechstronnej oceny.

W toku kontroli inspektorzy sprawdzili prawidłowość uwidaczniania cen i cen jednostkowych łącznie 100 wybranych produktów dostępnych w ofercie handlowej sklepu. W wyniku przeprowadzonych czynności inspektorzy zakwestionowali 88 partii produktów, stwierdzając nieprawidłowości polegające na: niewidocznieniu cen i cen jednostkowych — w przypadku 47 partii, niewidocznieniu cen jednostkowych — w przypadku 5 partii niewidocznieniu ceny - w przypadku 36 partii, Wskazane wyżej nieprawidłowości zostały

udokumentowane w protokole kontroli (numer akt NRU.8361.502.2018) oraz w załączniku nr 1 do protokołu kontroli: „Prawidłowość uwidaczniania cen towarów wg stanu na dzień 29.11.2018 r”. Szczegółowy wykaz naruszeń został wykazany w załączniku do protokołu kontroli. W dniu 5 grudnia 2018 r. ww. dokumenty zostały przesłane na adres siedziby Strony w związku z nieobecnością kontrolowanego przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej w trakcie czynności kontrolnych.

Zgodnie z wymogiem określonym w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w miejscu sprzedaży detalicznej uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Ujawnione nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 i § 4 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 oraz ust. 2 i ust. 3 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach:

„Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodów”

Stopień naruszenia obowiązków – został określony jako poważny, ponieważ zostały naruszone podstawowe obowiązki dotyczące prawidłowości uwidaczniania cen i cen jednostkowych co spowodowało zaistnienie wątpliwości, co do możliwości porównania cen towarów przez konsumentów. Powyższe godzi w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwia mu porównanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym. Poważny stopień naruszenia odnosi się do uchybień, do których należą przede wszystkim niezgodność informacji o cenach towarów (usług) w odniesieniu do znacznej części towarów lub usług. Strona uchybiła obowiązkowi uwidocznienia cen łącznie 88 partii produktów na 100 poddanych kontroli. Zakres naruszenia w stosunku do ilości skontrolowanych towarów jest zatem bardzo wysoki. Dokonując oceny stopnia naruszenia obowiązków stwierdzono, że przedsiębiorca nie uwidaczniając cen oraz cen jednostkowych towarów w jakiejkolwiek formie dostępnej dla kupującego bardzo poważnie naruszył obowiązek określony w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Cena oraz cena jednostkowa jest bowiem podstawowym kryterium informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych.

Dotychczasowa działalność przedsiębiorcy – jest to przesłanka, która wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy oraz uwzględnienia dotychczasowej działalności w zakresie przestrzegania obowiązków wynikających z ustawy o informowaniu o cenach. W związku z powyższym, przy ocenie niniejszej przesłanki Prezes Urzędu wziął pod uwagę wyniki dotychczas przeprowadzonych kontroli Strony w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen.

Strona funkcjonuje na rynku od 2004 r. i była niejednokrotnie kontrolowana, zatem powinna wykazać się znajomością obowiązujących przepisów dotyczących prawidłowego uwidaczniania cen i cen jednostkowych, istotnych z punktu widzenia ochrony praw i interesów konsumentów.

Nieprawidłowości ujawnione w niniejszej sprawie stanowią trzecie naruszenie stwierdzone w okresie 12 miesięcy. Poprzednie dwie kontrole zostały przeprowadzone w innych placówkach handlowych, w których Strona prowadzi działalność gospodarczą, a mianowicie:

- w sklepie „Biedronka” w Opolu przy ul. Wrocławskiej 156, gdzie Strona nie wykonała obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, nie uwidaczniając cen jednostkowych 9 artykułów spożywczych, co stanowiło podstawę do wydania decyzji nr 56/2018 z dnia 28.06.2018 r. na kwotę 21 000 zł (akta sprawy Nr ŻNG.8361.100.2018);
- w sklepie „Biedronka” w Opolu przy ul. Krakowskiej 45-47, gdzie Strona nie wykonała obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, nie uwidaczniając

cen i cen jednostkowych 43 artykułów spożywczych i przemysłowych, co stanowiło podstawę do wydania decyzji nr 113/2018 z dnia 22.11.2018 r. na kwotę 25000 zł (akta sprawy Nr ŻNG.8361.240.2018).

Należy zwrócić uwagę, że w/w decyzje zostały wydane na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, co oznacza, że działanie przedsiębiorcy w zakresie niewiadaczniania cen ma charakter notoryjny i powtarzający się. Decyzja Opolskiego WIIH nr 113/2018 z dnia 22 listopada 2018 r. wykazywała ósme naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach gdzie pierwsze naruszenie miało miejsce w 2015 r. Decyzja Opolskiego WIIH nr 56/2018 z dnia 28 sierpnia 2018 r. wykazywała piąte naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach gdzie również pierwsze naruszenie miało miejsce w 2015 r. Decyzja Opolskiego WIIH nr 56/2018 z dnia 28 sierpnia 2018 r. wskazywała na naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach stwierdzone podczas kontroli w dniach 18-20 i 23 kwietnia 2018r. Decyzja Opolskiego WIIH nr 113/2018 z dnia 22 listopada 2018 r. wskazywała na naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach stwierdzone podczas kontroli w dniach 19-20 i 24 września 2018 r. Nie ulega wątpliwości, że kontrola stwierdzająca naruszenie w niniejszym postępowaniu przeprowadzona w dniach 29-30 listopada 2018 r. i w dniach 3-4 grudnia 2018 r. miała miejsce w 12 miesięcznym okresie licząc od dnia 18 kwietnia 2018 r. Niniejszy przypadek naruszenia art. 4 ustawy o informowaniu o cenach jest trzecim przypadkiem w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Przebieg dotychczasowej działalności Strony stanowi okoliczność zastrzegającą wymiar kary.

Wielkość obrotu i przychodu – wielkość przychodu została ustalona na podstawie pisma pełnomocnika w innej sprawie, znanej Prezesowi Urzędu z urzędu i wynosi za rok 2017 –... zł. Opolski WIIH jest w posiadaniu dokumentów dotyczących wielkości obrotów i przychodu osiągniętych przez Stronę za rok 2017 r., które Strona przedstawiła w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego, dotyczącego sprawy Nr ŻNG.8361.218.2018. W oparciu o posiadane dokumenty Opolski WIIH ocenił Stronę jako przedsiębiorcę o silnej pozycji na rynku, który prowadzi sklepy w formie sieci handlowej na terenie całego kraju.

Ponadto należy wskazać, że kara pieniężna powinna także odpowiadać wymogom wskazanym przez ustawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L Nr 80 z 18.03.1998 r.) nakazuje, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Aby kara była odstraszająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa. Przepisy ww. dyrektywy stosowane są przez organ pomocniczo.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że zasadne jest nałożenie na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. kary pieniężnej w wysokości 30 000 zł z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach.

Ad. I

Zarzut naruszenia przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy - art. 7 w zw. z art. 77 w zw. z art. 80 KPA poprzez newszechstronne rozważenie zebranego materiału dowodowego.

Strona zarzuciła organowi w odwołaniu, iż naruszył przepisy postępowania w sposób mający istotny wpływ na wynik sprawy - art. 7 w zw. z art. 77 w zw. z art. 80 KPA poprzez newszechstronne rozważenie zebranego materiału dowodowego poprzez:

- pominięcie okoliczności, iż strona niezwłocznie usunęła wszelkie nieprawidłowości oraz podjęła czynności mające na celu eliminację nieprawidłowości na przyszłość, co strona w wskazała w piśmie z dnia 4 stycznia 2019 r. oraz w piśmie z dnia 22 maja 2019 r.,
- niepodjęcie wszystkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, a także niezbranie w sposób wyczerpujący materiału dowodowego: dokonanie kontroli oznaczania cen produktów w sposób nierzetelny - tj. wytypowanie do kontroli produktów w sposób nielosowy, oparcie się wyłącznie na niewielkiej części asortymentu oraz wyłącznie na produktach jednego typu;
- niewzięcie pod uwagę okoliczności, że strona prowadzi sieć sklepów;
- niewzięcie pod uwagę i nieodniesienie się do wyjaśnień i wniosków strony złożonych w toku postępowania administracyjnego.

Odnośnie powyższego zarzutu, Prezes Urzędu informuje co następuje:

Zarzut naruszenia art. 7 i 77 § 1 KPA poprzez brak wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ materiał dowodowy przez organ pierwszej instancji został zebrany i rozpatrzony w sposób wyczerpujący, a fakty mające znaczenie dla załatwienia sprawy i zastosowania określonej normy prawa zostały w sposób prawidłowo ustalone.

Zarzut naruszenia art. 80 KPA nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ zawarta w tym przepisie istota swobodnej oceny dowodów sprowadza się do zapewnienia organowi prowadzącemu postępowanie możliwości badania sprawy (stanu faktycznego) i do swobodnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego. Zasada ta nie oznacza, że organ jest uprawniony do oceny dowodów według dowolnych kryteriów. Swoją ocenę organ obowiązany jest oprzeć na przekonujących podstawach i dać temu wyraz w uzasadnieniu decyzji. Rozumowanie, w wyniku którego organ ustala istnienie okoliczności faktycznych powinno być zgodne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. (patrz: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 czerwca 2019 r., sygn. akt GSK198/18).

Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut Strony, iż organ I instancji pominął okoliczności, iż strona niezwłocznie usunęła wszelkie nieprawidłowości oraz podjęła czynności mające na celu eliminację nieprawidłowości na przyszłość, co strona w wskazała w piśmie z dnia 4 stycznia 2019 r. oraz w piśmie z dnia 22 maja 2019 r.

Prezes Urzędu informuje, że pismo z dnia 4 stycznia 2019 r. odnosi się do postępowania zakończonego decyzją Opolskiego WIIH nr 11/2019 z dnia 21 stycznia 2019 r., która została uchylona i postępowanie zostało przekazane do ponownego rozpatrzenia Opolskiemu WIIH. Obydwa pisma zawierają taką samą treść. Zarzuty z pisma z dnia 22 maja 2019 r. zostały rozpoznane w zaskarżonej decyzji Opolskiego WIIH nr 54/2019 z dnia 11 czerwca 2019 r, w której to na stronie 5, Opolski WIIH przedstawił swoje uzasadnienie do okoliczności przywołanych w tym piśmie. Strona w swoim piśmie z dnia 22 maja 2019 r., jak i w piśmie z dnia 4 stycznia 2019 r., podniosła, że nieprawidłowości w zakresie uwidaczniania cen zostały usunięte niezwłocznie w dniu kontroli oraz wskazała, że braki cenowe wynikały z faktu przeprowadzania kontroli w dniu, w którym zaczęły obowiązywać nowe gazetki promocyjne i nowe ceny. Poprzednie ceny zostały usunięte z niektórych

produktów i nie zważano z wywieszeniem nowych cen obowiązujących na dzień kontroli. Prezes Urzędu podziela stanowisko Opolskiego WIIH zawarte w decyzji I instancji, iż inspektorzy objęli kontrolą produkty, które znajdowały się w stałej ofercie handlowej sklepu, w tym produkty nie objęte promocją z gazetki. Kontrola wykazała liczne nieprawidłowości w zakresie niewidocznienia cen, niewidocznienia cen jednostkowych oraz całkowitego braku informacji o cenie towaru. W dniu, w którym zaczynają obowiązywać nowe ceny, ich zmiany powinny odbywać się kolejno i systematycznie dla każdego towaru, aby nie doprowadzić do sytuacji, w której towar nie jest oznaczony żadną informacją cenową.

Jednocześnie Prezes Urzędu wskazuje, iż z przepisu § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia o uwidacznianiu cen można wywieść, iż uwidacznianie cen przez przedsiębiorcę powinno nastąpić przed momentem udostępnienia danego towaru do sprzedaży konsumentowi, o czym świadczy zdanie: „*cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów*”. Jakakolwiek inna wykładnia tego przepisu umożliwiająca przedsiębiorcy, uwidacznianie cen w miejscu, które nie jest ogólnodostępne lub nie jest dobrze widoczne dla konsumentów jest błędna. Powyższe oznacza, że w momencie zaproszenia do punktu sprzedaży konsumentów cena towaru powinna być uwidoczniona. Tym samym, każde otwarcie punktu sprzedaży oznacza złożenie oferty konsumentowi i jest terminem wykonania obowiązku uwidaczniania cen. Niewykonanie tego obowiązku przed udostępnieniem towaru do sprzedaży skutkuje nałożeniem na przedsiębiorcę administracyjnej kary pieniężnej. Argumentacja tego rodzaju, że strona zaprzestała naruszania prawa w trakcie kontroli czy po kontroli, nie może stanowić w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi podstawy do zastosowania przesłanki zaprzestania naruszenia prawa.

Dyrektywy wymiaru kary zostały określone w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach. Jednostkowy charakter naruszenia jak i działanie przedsiębiorcy polegające na wyeliminowaniu nieprawidłowości w trakcie kontroli nie wpisują się w dyrektywy wymiaru kary, do których należą stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu. Przywoływane przez pełnomocnika strony okoliczności, polegające na niezwłocznym usunięciu nieprawidłowości w trakcie kontroli nie są uwzględnione przez ustawodawcę w dyrektywach wymiaru kary za to naruszenie.

W swoim wyroku z dnia 5 grudnia 2018 r., sygn. akt VI SA/Wa 634/18, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie orzekł:

„Norma sankcyjna ma w tym wypadku charakter związany. Przepis ten nakazuje bowiem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane. Ustęp 3 tego artykułu stanowi natomiast, iż przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu”.

Prezes Urzędu wskazuje, że dotychczasowa działalność przedsiębiorcy nie jest rozumiana jako zachowanie kontrolowanego po zakończeniu czynności kontrolnych. Współpraca z organem kontroli oraz natychmiastowe podjęcie działań w celu wyeliminowania nieprawidłowości mogą stanowić jedynie okoliczność łagodzącą przy wymierzaniu kary pieniężnej, nie są natomiast przesłanką, na podstawie której organ orzeka w sprawie.

Odnosnie zarzutu, że kontrolujący wytypowali do kontroli produktów w sposób nielosowy i oparli się wyłącznie na niewielkiej części asortymentu oraz wyłącznie na produktach jednego typu, Prezes Urzędu informuje, iż powyższy zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie do kontroli zostało wytypowanych 100 artykułów niespożywczych z różnych działów sklepu. Nieprawidłowości stwierdzono przy 88 produktach (chemicznych, kosmetycznych, przemysłowych, włókienniczych oraz dekoracji świątecznych), zatem odsetek produktów, przy których brak było ceny lub ceny jednostkowej jest wysoki w stosunku do liczby wszystkich towarów skontrolowanych i stanowi 88%. W ocenie Prezesa Urzędu, nie ma znaczenia czy kontrolą objęto cały asortyment sklepu, czy jego określoną część, ponieważ obowiązek uwidaczniania cen oraz cen jednostkowych towaru ma zastosowanie w miejscu wykonywania sprzedaży detalicznej bez ograniczeń. Tym samym, niewidocznienie ceny nawet jednego towaru będzie naruszeniem normy, o której mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach i będzie skutkowało nałożeniem na przedsiębiorcę sankcji administracyjnej.

Odnosząc się do zarzutu strony, iż wytypowano do kontroli produkty w sposób nielosowy i oparto się wyłącznie na niewielkiej części asortymentu oraz wyłącznie na produktach jednego typu, należy zwrócić uwagę, iż kontrole przeprowadzone są metodą próbkowania, co powoduje sytuację, że każdy towar zawsze będzie wybierany losowo z całości asortymentu oferowanego do sprzedaży. Z uwagi na dyrektywę wymiaru kary, którą jest dotychczasowa działalność przedsiębiorcy, należy zwrócić uwagę na uprzednie naruszenia przez stronę przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. W swojej decyzji nr 56/2018 z dnia 22 czerwca 2018 r. Opolski WIIH nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 21 000 zł za brak cen jednostkowych przy 9 produktach, w tym 8 kosmetycznych i jednym chemicznym. Nie ulega wątpliwości, że towary tego rodzaju, pomimo kary pieniężnej nałożonej uprzednio na przedsiębiorcę nadal są sprzedawane bez uwidocznienia cen jednostkowych, a wysoka kara pieniężna nie spełniła swojej funkcji prewencyjnej. Kontrola w szczególności tego asortymentu towarów, odnośnie którego przedsiębiorca w sposób notoryjny, powtarzając się, dokonuje naruszenia przepisów prawa w zakresie obowiązku uwidaczniania cen, jest zgodna z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Bowiązkiem organu jest sprawdzenie czy poprzednia sankcja odniosła skutek prewencyjny. W interesie przedsiębiorcy leży aby przeprowadził takie działania, które doprowadzą do eliminacji naruszeń w przyszłości. Nie ulega wątpliwości, że przy miarkowaniu kary przywołując w decyzji I instancji decyzję nr 56/2018 z dnia 22 czerwca 2018 r. organ ma wiedzę w zakresie rodzaju towarów, co do których uprzednio stwierdzono nieprawidłowości. Taką wiedzę posiada również przedsiębiorca, ponieważ decyzja nr 56/2018 z dnia 22 czerwca 2018 r. została zgodnie z prawem przywołana w uzasadnieniu. Przedsiębiorca poinformowany o planowanej kontroli mógł otoczyć szczególnym zainteresowaniem ten asortyment towarów, co do którego kontrolujący stwierdzili nieprawidłowości. Powtarzające się nieprawidłowości w zakresie uwidaczniania cen towarów w sklepach przedsiębiorcy na terenie danego województwa są znane zarówno przedsiębiorcy jak i WIIH. Nieusuwanie tych nieprawidłowości może być jedynie kwalifikowane w kategoriach niedbalstwa przedsiębiorcy, co może mieć charakter systemowy wynikający z błędów organizacyjnych jak i być może wynikający zamierzonych działań przedsiębiorcy, które mogą polegać na kalkulacji, iż przedsiębiorcy opłaca się pod względem finansowym zapłata kar administracyjnych niż podjęcie działań zmierzających do bezwzględного usunięcia naruszeń.

Odnosnie argumentu, że organ nie wziął pod uwagę okoliczności, że strona prowadzi sieć sklepów, Prezes Urzędu informuje, iż przy ocenie stanu faktycznego w sprawie organ kontroli nie może wypowiadać się co do działalności Strony w innych placówkach niż placówka kontrolowana. Przy ocenie przesłanki stopnia naruszenia obowiązków organ odnosi się jedynie do asortymentu skontrolowanego w danej placówce. Przepisy ustawy o informowaniu o cenach jak i przepisy wykonawcze do tej ustawy nie uwzględniają rozróżnienia na pojedyncze sklepy lub na sklepy działające w sieci. Obowiązek

uwidocznienia towaru dotyczy każdego sklepu prowadzącego sprzedaż detaliczną. Podmiotem sankcjonowanym zgodnie z art. 6 ustawy o informowaniu o cenach jest przedsiębiorca, w tym przypadku jest to Jeronimo Martins Polska S.A., z siedzibą w Kostrzynie.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że zarzut naruszenia przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy - art. 7 w zw. z art. 77 w zw. z art. 80 KPA poprzez newszechstronne rozważenie zebranego materiału dowodowego jest oczywiście bezzasadny.

Ad. II Zarzut błędnych ustaleń stanu faktycznego

W swoim odwołaniu strona wskazała, że organ uznał, iż doszło do najwyższego stopnia naruszenia obowiązków informacyjnych wynikających z ustawy, oraz że dotychczasowa działalność strony stanowi okoliczność zaostrzającą wymiar kary.

Odnosnie powyższego zarzutu, Prezes Urzędu stwierdza, że okolicznością zaostrzającą wymiar kary i zastosowanie bardziej rygorystycznej sankcji z art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach jest ustalenie faktyczne, iż Strona w okresie 12 miesięcy poprzedzających ujawnienie nieprawidłowości w niniejszej sprawie trzykrotnie nie wykonała obowiązków wynikających z art. 4 ustawy o informowaniu o cenach. Tym samym, łącznie z ustaleniami poczynionymi w przedmiotowej sprawie spełniona została przesłanka trzykrotności wskazana w art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach. Regułą jest, że powtarzające się naruszenia prawa można uznać za okoliczność obciążającą. W zakresie zwrotu „dotychczasowa działalność przedsiębiorcy” mieszczą się zachowania, które mogły polegać na wcześniejszym popełnieniu takiego samego deliktu (patrz: Mirosław Wincenciak „Sankcje w prawie administracyjnym i procedura ich wymierzania, Wolters Kluwer, 2008, str. 159).

Ocena dotychczasowej działalności strony, która stanowi okoliczność zaostrzającą wymiar kary, to jest to działalność polegająca na trzykrotnym niewykonaniu obowiązków wynikających z art. 4 ustawy o informowaniu o cenach w okresie 12 miesięcy poprzedzających ujawnienie nieprawidłowości w niniejszej sprawie, co zostało wykazane protokołami kontroli i decyzjami nakładającymi karę pieniężną,

Opolski WIIH w celu ustalenia wysokości kary pieniężnej uwzględnił przesłanki z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach tj. stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W skontrolowanym sklepie przez Opolski WIIH stwierdził, iż Strona uchybiła obowiązkowi uwidocznienia cen łącznie 88 partii produktów na 100 poddanych kontroli. Zakres naruszenia w stosunku do ilości skontrolowanych towarów jest bardzo wysoki i stopień naruszenia został oceniony na 88% w stosunku do skontrolowanych partii towarów. Powyższy stopień naruszenia kwalifikuje się w kategoriach „bardzo poważny”. Dlatego też, Prezes Urzędu podziela stanowisko organu I instancji i stwierdza, że miał miejsce najwyższy stopień naruszenia obowiązków informacyjnych wynikających z ustawy o informowaniu o cenach.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że zarzut błędnych ustaleń stanu faktycznego jest oczywiście bezzasadny.

Ad. III Zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach

Strona wniosła zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez:

- uznanie, że doszło do wysokiego stopnia naruszenia obowiązków z w/w ustawy;

- niewłaściwą ocenę dotychczasowej działalności przedsiębiorcy poprzez pominięcie okoliczności, iż wszystkie naruszenia zostały usunięte oraz podjęto działania mające na celu poprawę poziomu przestrzegania przepisów ustawy;
- niewłaściwą ocenę dotychczasowej działalności przedsiębiorcy poprzez pominięcie okoliczności, iż wszystkie 2 uprzednie kary nałożone na stronę w ciągu 12 miesięcy wstecz dotyczyły innych sklepów, jak również poprzez pominięcie okoliczności, iż strona prowadzi sieć kilku tysięcy sklepów, zatem brak 88 cen na towarach Spożywczych oraz brak 4 cen na towarach przemysłowych oraz towarach nie może być uznany za najwyższy stopień naruszenia obowiązków, gdyż należy brać pod uwagę skalę działalności przedsiębiorcy, w tym liczbę sklepów oraz ilość asortymentu.

Odnośnie powyższego zarzutu, Prezes Urzędu informuje co następuje:

Wysoki stopień naruszenia obowiązków wynikających z ustawy o informowaniu o cenach został zakwalifikowany w tym konkretnym przypadku jako bardzo poważny i stopień naruszenia został oceniony na 88% w stosunku do skontrolowanych partii towarów. Bez znaczenia pozostaje skala działalności przedsiębiorcy, w tym liczba sklepów oraz ilość asortymentu. Przywołane przez stronę okoliczności: działanie w sieci sklepów, wielkość asortymentu, nie stanowią przesłanek ustawowych do miarkowania wymiaru kary. Ustawa o informowaniu o cenach w jednakowej mierze nakłada obowiązki na sprzedawcę prowadzącego indywidualnie działalność gospodarczą w sklepie jak i na sklepy działające w sieci. Ponadto ustawa o informowaniu o cenach nie wskazuje jako okoliczności łagodzącej dużej ilości asortymentu. Kwestia dużego asortymentu odnosi się do celów organizacji spółki, co do których Prezes Urzędu nie może zajmować stanowiska, ponieważ to spółka decyduje o asortymencie, profilu i projektowanej wielkości sprzedaży. W każdym bądź razie, wskazywane przez stronę okoliczności nie stanowią dyrektyw wymiaru kary, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach.

Odnosząc się natomiast do zarzutu niewłaściwej oceny dotychczasowej działalności przedsiębiorcy poprzez pominięcie okoliczności, iż wszystkie naruszenia zostały usunięte oraz podjęto działania mające na celu poprawę poziomu przestrzegania przepisów ustawy, Prezes Urzędu informuje, że powyższe okoliczności zostały uwzględnione przy miarkowaniu kary. „Uchylenie skutków deliktu oraz zaprzestanie działań wyczerpujących znamiona deliktu może być uznawane przez organy administracji publicznej za okoliczność łagodzącą” (Miroslaw Wincenciak „Sankcje w prawie administracyjnym i procedura ich wymierzania, Wolters Kluwer, 2008, str. 158). Należy zwrócić uwagę, że dyrektywy wymiaru kary określone w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach nie zawierają dyrektyw wymiaru kary w postaci oceny okoliczności czy naruszenia zostały usunięte oraz czy podjęto działania mające na celu poprawę poziomu przestrzegania przepisów ustawy. W tym konkretnym przypadku wymiar kary nie ma charakteru maksymalnego 40 000 zł tylko stanowi 75% maksymalnego wymiaru kary i wynosi 30 000 zł.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego - art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach jest oczywiście bezzasadny.

Ad. IV Wnioski strony

Strona w swoim odwołaniu wniosła o:

- uchylenie decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy w ten sposób, że odstępuje się od wymierzenia kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązków z art. 4 ust. 1 ustawy, ewentualnie o :
- uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez orzeczenie kary w niższej wysokości, ewentualnie o :

- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie do ponownego rozpatrzenia Opolskiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.

Odnosząc się do powyższych wniosków, Prezes Urzędu stwierdza, że po ponownym rozpatrzeniu sprawy nie znajduje podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji i orzeczenia co do istoty sprawy poprzez orzeczenie kary w niższej wysokości lub uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie do ponownego rozpatrzenia Opolskiemu WIIH.

Nałożona na przedsiębiorcę w trybie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach kara pieniężna w wysokości 30 000 zł ma charakter skuteczny, odstrasżający i proporcjonalny. Kara została nałożona na przedsiębiorcę posiadającego sieć sklepów, a nie na konkretny sklep, w którym została przeprowadzona kontrola. Oprócz informacji zawartych w decyzji I instancji, faktem znanym Prezesowi Urzędu z urzędu jest to, iż nieprawidłowości w uwidacznianiu cen w sklepach należących do tego przedsiębiorcy mają charakter powtarzający się na terenie całego kraju, co może mieć charakter systemowy, a nie charakter jednostkowy.

Odnosząc się natomiast do wniosku strony o uchylenie decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy w ten sposób, że odstępuje się od wymierzenia kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązków z art. 4 ust. 1 ustawy, Prezes Urzędu informuje co następuje.

Institucja odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej została uregulowana w art. 189f § 1 KPA.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 KPA organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa.

Do zastosowania instytucji odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej konieczne jest jednoczesne spełnienie dwóch przesłanek zaistnienia znikomej wagi naruszenia prawa i zaprzestanie przez Stronę naruszania prawa

Prezes Urzędu stoi na stanowisku, iż ustalony stan faktyczny nie stwarzał podstaw do uznania powstałego naruszenia za znikome a zawinienie strony było ewidentne. Konsumenci pozbawieni dostępu do prawidłowo uwidocznionych cen, a także cen jednostkowych towarów pozbawieni są tym samym możliwości pełnego rozeznania i podjęcia obiektywnej decyzji w sprawie dokonania zakupu. Kupujący postawieni w takiej sytuacji mogą zrezygnować z zakupów z powodu braku rzetelnej informacji o cenach. Tym samym, w ocenie Prezesa Urzędu, nie zachodzi w tym przypadku znikome naruszenie prawa, a całościowa ocena zgodności z prawem działania strony, która narusza obowiązek administracyjnoprawny jest niekorzystna dla strony.

Natomiast przesłanka zaprzestania naruszenia prawa nie może być identyfikowana z usunięciem w trakcie kontroli nieprawidłowości. Samo usunięcie nieprawidłowości w trakcie kontroli nie skutkuje możliwością zastosowania w stosunku do strony instytucji odstąpienia od wymierzenia kary.

Decyzje wymierzające kary pieniężne są traktowane jako decyzje o charakterze związanym. Naruszenie normy jest powiązane z konkretną karą pieniężną. Ustawy określają termin dokonania przez kontrolowanego poszczególnych czynności. Naruszenie tego terminu przez kontrolowanego grozi sankcją. Terminy dokonania pewnych czynności mogą być określone terminami kalendarzowymi ale mogą być także terminami wskazującymi na obowiązek dokonania pewnych czynności. Uwidocznienie ceny powinno nastąpić w momencie złożenia oferty sprzedaży danego towaru.

W samej ustawie o informowaniu o cenach nie wskazano terminu wykonania obowiązku informowania o cenach. Sposób uwidaczniania cen towarów i usług, w tym cen jednostkowych towarów został określony w rozporządzeniu wykonawczym wydanym na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Argumentacja tego rodzaju, że strona zaprzestała naruszania prawa w trakcie kontroli czy po kontroli, nie może stanowić w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi podstawy do zastosowania przesłanki zaprzestania naruszenia prawa. Tym samym, obydwie przesłanki zarówno przesłanka zaistnienia znikomej wagi naruszenia prawa jak i przesłanka zaprzestania przez Stronę naruszania prawa nie zostały w tym przypadku spełnione. W związku z powyższym, Prezes Urzędu stwierdza, że nie zostały spełnione przez stronę przesłanki do zastosowania w niniejszej sprawie art. 189f § 1 pkt 1 KPA.

W myśl orzecznictwa sądów administracyjnych, dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w KPA nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej. (Patrz wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 lipca 2018 r., sygn. akt VIII SA/Wa 205/18). W wyroku tym, Sąd ponadto odnosi się do nieusuwalności naruszenia prawa, które polega na nieterminowym wykonaniu obowiązku po ustawowo określonym terminie, co trudno określić mianem zaprzestania naruszenia prawa. Ponadto w wyroku tym Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie orzekł: „*Organ administracji publicznej nie może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, jak również nie może jej miarkować przy uwzględnieniu takich kryteriów jak okres uchybienia terminowi czy przyczyny uchybienia terminowi*”.

Tym samym, obydwie przesłanki zarówno przesłanka zaistnienia znikomej wagi naruszenia prawa jak i przesłanka zaprzestania przez Stronę naruszania prawa nie zostały w tym przypadku spełnione. W związku z powyższym, Prezes Urzędu stwierdza, że nie zostały spełnione przez stronę przesłanki do zastosowania w niniejszej sprawie art. 189f § 1 pkt 1 KPA.

Na tej podstawie Prezes Urzędu stwierdza, iż wniosek strony o uchylenie decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy w ten sposób, że odstępuje się od wymierzenia kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązków z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach jest oczywiście bezzasadny.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 KPA organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes Urzędu przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Opolski WIIH zasadnie nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska Spółka Akcyjna z siedzibą w Kostrzynie, karę pieniężną w wysokości 30 000 zł (trzydzieści złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach.

Tym samym, decyzja Opolskiego WIIH nr 54/2019 z dnia 11 czerwca 2019 r. powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900)

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302 z późn. zm.); § 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178).

z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. Pani
Jeronimo Martins Polska S.A.
ul. Żniwna 5
62 – 025 Kostrzyn

2. a/a

Do wiadomości:

Opolski Inspektor Inspekcji Handlowej w Opolu